

Skatteministeriet

25. august 2020
J.nr. 2020 - 6471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 575 af 22. juli 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Nina Legaard Kristensen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del spørgsmål 470 siger ministeren:

”Det bemærkes herved, at selv om der var indsat en misbrugsbestemmelse i bekendtgørelserne, der var formuleret mere bredt, f.eks. svarende til skatteundgåelsesdirektivets artikel 6 og ligningslovens § 3, ville det ikke have ændret på, at det er vurderingen, at EU-retten forhindrer, at man ved administrationen af hjælpepakkerne kan afskære et dansk selskab fra kompensation alene med henvisning til, at den ultimative ejer af det danske selskab er en fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i et land på EU's sortliste.”

Kommissionen vedtog den 14. juli 2020 en anbefaling til medlemslandene om at gøre statslig økonomisk støtte til virksomheder i Unionen betinget af fraværet af forbindelser til ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner. I denne anbefaling siges:

”Where Member States adopt measures that provide financial support to eligible undertakings in their jurisdiction, they should make the entitlement to such financial support contingent upon a number of conditions. Therefore, the undertakings that receive the financial support should not: ...

(b) be controlled, directly or indirectly, by shareholders in jurisdictions that feature on the EU list of non-cooperative jurisdictions, up to the beneficial owner, as defined in Article 3 point 6 of Directive 2015/849”.

(“Når medlemsstater vedtager foranstaltninger, der yder økonomisk støtte til støtteberettigede virksomheder i deres jurisdiktion, bør de gøre retten til sådan økonomisk støtte afhængig af en række betingelser. Derfor bør de virksomheder, der modtager økonomisk støtte, ikke: ...

(b) være kontrolleret, direkte eller indirekte, af aktionærer i jurisdiktioner, der findes på EU-listen over ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner, op til den retmæssige ejer, som defineret i artikel 3, punkt 6 i direktiv 2015/849.” (Spørgerens egen oversættelse)).

Er det regeringens opfattelse, at denne del af EU-Kommissionens anbefaling er i strid med EU-retten?

Svar

Det bemærkes indledningsvist, at Kommissionen har offentliggjort en dansk version af den henstilling, som citeres i spørgsmålet (Kommissionens henstilling (EU) 2020/1039 af 14. juli 2020 om at gøre statslig finansiel støtte til virksomheder i Unionen betinget af fraværet af forbindelser til ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner). Den danske version er tilgængelig via dette link: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1039&from=FR>.

Den passage, der citeres i spørgsmålet, har i den officielle danske version følgende ordlyd:

”Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til ydelse af finansiel støtte til støtteberettigede virksomheder i deres jurisdiktion, bør de gøre berettigelsen til denne finansielle støtte afhængig af en række betingelser. Derfor bør de virksomheder, der modtager finansiel støtte, ikke:

...

b) være direkte eller indirekte kontrolleret af aktionærer i jurisdiktioner, der optræder på EU-listen over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, op til den retmæssige ejer som defineret i artikel 3, punkt 6, i direktiv 2015/849

...”

Der synes ikke at være overensstemmelse mellem Kommissionens henstilling og den fortolkning af EU-retten, som Skatteministeriet og Justitsministeriet har lagt til grund i bl.a. svaret på SAU alm. del – spm. 470. Regeringen har i enhver sammenhæng fokus på bekæmpelse af skatteunddragelse og brugen af aggressiv skatteplanlægning, herunder ved brug af skattelykonstruktioner. Derfor anser jeg også Kommissionens henstilling for et positivt signal om Kommissionens politik på området. Der er imidlertid behov for en afklaring af både henstillingens anvendelsesområde og de juridiske vurderinger af EU-retten, som den baserer sig på.

Ministeriernes fortolkning af EU-retten er baseret på en grundig analyse og vurdering af EU-retten, ikke mindst EU-Domstolens praksis. Kommissionens henstilling giver ikke grundlag for at ændre denne fortolkning.

Kommissionens henstilling indeholder ingen analyse af eller redegørelse for den fortolkning af EU-retten, som Kommissionen baserer sig på, og Skatteministeriet har derfor rettet henvendelse til Kommissionen med henblik på en afklaring heraf. Som følge af, at de relevante medarbejdere i Kommissionen afholder sommerferie i august måned, har det imidlertid endnu ikke været muligt at få besvaret de spørgsmål, der er blevet rejst over for Kommissionen.

Det er i relation til fx COVID-19 hjælpepakkerne de danske myndigheder, der har ansvaret for, at EU-retten overholdes. Det forhold, at Kommissionens henstilling tilsyneladende er baseret på en fortolkning af EU-retten, der afviger fra den, der er lagt til grund af Skatteministeriet og Justitsministeriet, er således ikke i sig selv afgørende for, hvilken praksis de danske myndigheder bør følge.

Når de spørgsmål, der er blevet rejst over for Kommissionen, er blevet besvaret, vil der i samarbejde med Justitsministeriet blive taget stilling til, om – og i givet fald i hvilket omfang – svarene kan begrunde, at der anlægges en ændret fortolkning af EU-retten.